

Leo Slezak.

Kraków usłyszy niebawem śpiewaka o rozgłosnej sławie światowej, Slezaka, artystę c. k. nadwornej opery w Wiedniu i Budapeszcie. Jego dramatyczne kreacje na scenie w operach Wagnera i najslawniejszych operach włoskich, jego występy na estradzie koncertowej są zawsze siłą magnetyczną, ściągającą tłumy słuchaczy. Slezak należy do tych wyjątkowych śpiewaków, którzy porywają zarówno jako wykonawcy dramatycznych ról, jak i jako interpre-

Leo Slezak.

tatorzy pieśni. Jego bohaterski tenor, jaśniejący w całym blasku na scenie, umie w pieśni czarować miękkością i liryzmem uczucia, umie wydobyć całą głębię treści nastrojowej, zawartej w pieśni.

Jedyny koncert Slezaka w Krakowie, urządzony przez „Krakowskie Biuro Koncertowe”, odbędzie się we wtorek, dnia 19. bm. w sali „Sokoła” o godzinie ósmej wieczorem. W olbrzymim programie są pieśni Schuberta, Schumanna, Brahmsa, Liszta, Ryszarda Straussa oraz arye z najgłośniejszych oper, jak: „Aida”, „Afrykanka” i „Lohengrin”.

Znakomitemu artyście towarzyszy prof. Oskar Dachs, który wystąpi również jako solista i odegra Schuberta „Impromptu” i Liszta „Etude”.

Z tygodnia.

Odpowiedź państw centralnych na żądania Rady Stanu.

Jak donoszą pisma z Warszawy, w dniu 8. czerwca, na plenarnym posiedzeniu Tymczasowej Rady Stanu, komisarze mocarstw centralnych — hr. Lerchenfeld po niemiecku a hr. Konopka po polsku — złożyli następujące oświadczenie:

„1) Życzenie ustanowienia Regenta dla Państwa Polskiego, wyrażone w uchwale Rady Stanu z dnia 1. maja 1917 r., odpowiada w zupełności zamiarom mocarstw centralnych i ma być urzeczywistnione, skoro tylko wytworzone będą warunki pomyślnej działalności Regenta.

2) Mocarstwa centralne uznają już obecnie Tymczasową Radę Stanu za przedstawiciela tworzącego się Państwa Polskiego i oczekują, że Rada Stanu w możliwie najkrótszym czasie ukończy swe prace przygotowawcze dla konstytucyjnej i administracyjnej organizacji Królestwa Polskiego.

3) Mocarstwa centralne zwracają się zarazem do Rady Stanu z wezwaniem, by wypracowała i przedłożyła im szczegółowe wnioski co do kwestyi, w jaki sposób bez naruszenia stanowiska, przysługującego mocarstwom okupacyjnym w myśl prawa międzynarodowego, ma nastąpić oddanie poszczegól-

nych gałęzi administracji polskim władzom centralnym (ministerstwom), oraz w jaki sposób mają być pokryte koszty tych gałęzi administracji.

Temi gałęziami administracji są prócz sądownictwa i szkolnictwa, sprawy wyznań, opieka nad nauką i sztuką, dalej z dziedziny gospodarstwa społecznego: handel i rolnictwo, z ograniczeniami, jakie ze względów wojenno-gospodarczych jeszcze bliżej się oznaczy, organizacja rzemiosł, usunięcie szkód wojennych i odbudowa kraju; wreszcie dobroczynność publiczna i opieka społeczna.

Dalej oczekują mocarstwa centralne przedstawienia przez Radę Stanu osobistości, której — aż do chwili ustanowienia Regenta — ma być poruczone naczelne kierownictwo oddanych Państwu Polskiemu gałęzi administracji; rządy przypuszczają, że przedewszystkiem będzie wzięte pod rozwagę desygnowanie na to stanowisko przewodniczącego Tymczasowej Rady Stanu, Marszałka Koronnego.

Po tem oświadczeniu przedstawiciele państw centralnych — członkowie Rady Stanu stawiali szereg zapytań pod adresem komisarzy.

Ograniczenie aparatu zaciągowego do wojska polskiego.

W dniu 4. czerwca generał-gubernatorstwo warszawskie wydało rozkaz, mocą którego aparat zaciągowy do wojska polskiego, zorganizowany w ciągu zimy w całym kraju, został *ad minimum* sprowadzony. Generał-gubernatorstwo oświadcza w tym rozkazie, że „ze względu na zbliżające się zimy, dla zebrania których należy pozostawić do dyspozycji kraju wszystkie siły, jakimi on rozporządza, nie należy zarządzać w najbliższych tygodniach dalszego wcielania ochotników do wojska polskiego”. Zostają więc zwinięte wszystkie powiatowe urzędy zaciągu i wszystkie biura zgłoszeń. Pozostają natomiast główne urzędy zaciągu (w liczbie 17) i krajowy inspektorat w Warszawie. Zgłoszenia do wojska mają się w miastach powiatowych i miasteczkach, jakoteż wsiach, dokonywać w formie zapisywań u „kreisschefów”. Oficerowie i żołnierze, którzy byli zatrudnieni w powiatowych urzędach i w wiejskich przewodniczących biurach zgłoszeń, mają wrócić do pułków i do obozów ćwiczeń; pozostaje jedynie uszczuplony personal inspektoratu warszawskiego i 17 głównych urzędów w miastach gubernialnych.

Język niemiecki w szkołach początkowych Królestwa Polskiego.

Na posiedzeniu Rady miasta Kielc w dniu 26. maja uchwalono wysłać do generał-gubernatora hr. Szeptyckiego, następujący telegram w sprawie nauki języka niemieckiego w szkołach początkowych:

„Rada miejska na posiedzeniu dnia 19. lutego, uważając, że nauka języka niemieckiego w szkołach ludowych jest dla dzieci, które do tych szkół uczęszczają, zupełnie zbyteczną, powtóre nie pozwala położyć odpowiedniego nacisku na naukę języka i historii ojczystej, wreszcie sprzeciwia się obecnym dążeniom narodu polskiego, zwróciła się do generał-gubernatorstwa w Lublinie za pośrednictwem tutejszej komendy powiatowej z prośbą o zniesienie nauki języka niemieckiego w tych szkołach ludowych, w których w roku ubiegłym władza okupacyjna ją zaprowadziła. Ponieważ na prośbę tę, wysłaną dnia 21. lutego, Rada miejska nie otrzymała żadnej odpowiedzi, natomiast zaś wprowadzono do szkół początkowych i śpiewy w języku niemieckim, magistrat miasta Kielc, spełniając uchwałę Rady miejskiej z dnia 26. maja, zwraca się z prośbą do waszej ekscelleneyi o usunięcie ze szkółek początkowych języka niemieckiego i śpiewów niemieckich”.

Armia polska we Francji.

„Frankfurter Zeitung” donosi z Bazylei: Dekret prezydenta republiki francuskiej — jak donosi paryska agencja Havasa — zarządził utworzenie armii polskiej pod naczelną komendą francuską. Wszyscy Polacy mogą zgłosić się do służby w tej armii na czas wojny.

W sprawozdaniu, dołączonem do dekretu, powiedzianem jest pomiędzy innemi: „Rządy państw koalicyjnych, a zwłaszcza Rosyi, nie mogą w lepszy sposób okazać swojej woli do wskrzeszenia Polski, jak przez danie Polakom sposobności do walczenia pod własnymi chorągwiemi”.

Dwie armie polskie w Ameryce.

„Dziennik Narodowy” w numerze 127 donosi: „Dochodzą nas wieści z Ameryki, iż tworzą się tam równocześnie dwie armie polskie! Jedna ma być utworzona z inicjatywy Paderewskiego, a na skutek zjazdu Związku Sokołów polskich w Pittsburgu, w liczbie 100 000 ludzi i ma nosić nazwę „Kościszko's Army”. Armia ta ma być jednostką bojową amerykańską, utworzoną z funduszy polskich, przeznaczonych pierwotnie na inne cele, a jak mówi uchwała, „idzie w bój wzniosły za wolność i sprawiedliwość dla wszystkich narodów”, oczywiście na froncie francuskim. Oprócz tego Zarząd wojsk polskich wystąpił z odezwą, ofiarowując Ameryce również 100.000 ludzi.”

Ostatni ukaz b. ministra wojny Guczkowa.

„Echo Polskie” (Moskwa) z 15. maja, pisze: Jednym z ostatnich czynów ustępującego ministra wojny, Aleksandra Guczkowa, było utworzenie w głównym sztabie generalnym departamentu dla sprawy utworzenia armii polskiej. Uczynił to Guczkow prawdopodobnie na własną rękę. Nie słyszeliśmy nic o naradach z przedstawicielami społeczeństwa polskiego, któreby to postanowienie uprzedziły. I zignorował przy tem Guczkow zupełnie głos polskiej opinii demokratycznej, która przecież wobec prywatnej akcji grona ludzi w sprawie armii polskiej wypowiedziała się zasadniczo przeciw.

Partye polityczne w Królestwie.

Warszawska „Nowa Gazeta” taki podaje przejrzysty obraz obecnego ugrupowania stronnictw politycznych w Królestwie Polskiem:

I Koło międzypartyjne: Realisci, Narodowi Demokraci, Zjednoczenie Narodowe, Polska Partya Postępowa (P. P. P.), Związek niezależności gospodarczej, Chrześcijańska demokracja, Bezpartyjni.

II. Centrum Narodowe: Liga Państwowości Polskiej, Demokracja Polska (połączenie dawnej Konfederacji z Klubem Mieszczańskim), Zjednoczenie Ludowe, Bezpartyjni.

III. Rada Narodowa: 1) Centralny Komitet Narodowy (C. K. N.): Partya Niezawisłości Narodowej, Polskie Stronnictwo Ludowe, Bezpartyjni. 2) Zjednoczenie Stronnictw Demokratycznych. (Połączenie: Radykałów Narodowych, Zjednoczenia Postępowego i Stronnictwa Pracy Narodowej). 3) Stronnictwo Narodowe. 4) Narodowy Związek Robotniczy (N. Z. R.). 5) Bezpartyjni.

Odrębnie stoi:

IV. Klub Państwoców Polskich z p. Studnickim. Wreszcie samodzielne stanowiska zajmują socjaliści trzech kierunków: Polska Partya Socjalistyczna — prawicowa, frakcja (do niedawna należąca do C. K. N., obecnie pozostająca z nim tylko w porozumieniu od wypadku do wypadku); Polska Partya Socjalistyczna — lewica (pozostająca w kontakcie z Bnudem żydowskim); Socjalna Demokracja Królestwa Polskiego i Litwy (do niedawna dzieląca się na zarządców i rozłamowców).

Album Legionów Polskich.

Nakładem „Nowości Ilustrowanych” wyszedł już z druku I. zeszyt

Albumu Legionów Polskich

przedstawiający w licznych fotografiach historię tworzenia armii polskiej.

Album Legionów Polskich

wydane wspaniale na kredowym papierze, w wielkim formacie, zawiera obok krótkiej historii powstania Legionów, kilkadziesiąt fotografii, ilustrujących pierwsze polskie organizacje militarne, różne okresy formowania Legionów, wymarsz Legionistów z Krakowa, ze Lwowa, Przemyśla i innych miast, przysięgę na Błoniach, pierwszą polską szkołę podchorążych i t. p.

Album Legionów Polskich

jest do nabycia w Administracji „Nowości Ilustrowanych” i w księgarniach po cenie 2 korony za egzemplarz. Na przesyłkę pocztową należy dołączyć 50 halerzy